

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אריאל נחמנסון ז"ל

בן לובה וגאורגי
נולד באוקראינה
בתאריך ד' באייר תשכ"ה, 6/5/1965
התגורר בירושלים
התגייס בינואר 1992
שרת בחיל רגלים
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך ט' בחשון תשס"א, 6/11/2000
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 3 קבר: 4

הותיר אחריו אישה, בן, בת והורים

בן 35 בנפלו

קורות חיים

בן לובה וגאורגי. נולד ביום ד' באייר תשכ"ה (6.5.1965) באוקראינה. בלידתו ניתן לו השם לאוניד, ומצעירותו כינוהו החברים ליוניה, או לוליק. כשהיה כבן עשרים חזר בתשובה ומאז נקרא אריאל.

לאוניד גדל והתחנך בעיר חרקוב באוקראינה. בגיל רך למד לקרוא, והיה ילד מבריק ושוחר דעת, אשר ספרי גיאוגרפיה והיסטוריה, אטלסים ומפות תפסו מקום של כבוד על השולחן ועל המדפים בחדרו. גם ספרות יפה אהב מאוד, ואף שלח ידו בכתיבת שירה. בצעירותו גילה נטייה לציור ולפיסול, ולמד בבית-ספר לאמנות במקביל ללימודי היסוד. בשעות הפנאי לא זנח את הספורט, והתאמן בעיקר בשחייה ובכדורגל.

לאוניד גדל והיה לצעיר עצמאי מאוד במחשבתו, ולעתים קרובות הרגיש את מוריו, שהיו אמונים על הדעה הרשמית שהכתיבה המדינה. בנערותו החל לפתח מחאה פנימית נגד אווירת השקר ששררה אז בברית-המועצות, ובמקביל החל להתעניין ביהדות ובישראל. באותה תקופה רכש לו חברים טובים, שעימם נהג לשוחח שיחות עמוקות ושקטות. עד יום

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מותו נשמר הקשר הטוב בין החברים, אף שחיו במקומות רחוקים זה מזה.

כשסיים לאוניד את לימודיו בתיכון מס' 51, ביקש להתקבל ללימודי אדריכלות. כיוון שלא עבר את המבחן במתימטיקה גויס לצבא הסובייטי. הוא שירת מספר שנים והיה גאה בהצלחתו לשמור על דרכו ועקרונותיו במהלך השירות הקשה. לאחר שחרורו החל ללמוד פילולוגיה באוניברסיטה הממלכתית בחרקוב.

תקופת הלימודים באוניברסיטה היתה נפלאה, הרגשה של חופש ותקווה, אך בשל התעניינותו הגוברת ביהדות עזב לאוניד בשנת 1987 את הלימודים ועבר למוסקבה. הוא למד עברית, יהדות והיסטוריה יהודית, ואז הצטרף לבריתו של אברהם ונקרא בשם אריאל. מיד אחר-כך, בשנת 1988, ביקש לעלות לישראל. תחילה סורב בטענה שכשהיה בצבא היתה לו גישה לסודות צבאיים, אך הוא המשיך בבקשותיו ובחודש פברואר 1989 עלה לישראל.

אריאל חי לבדו בירושלים, למד עברית, עבד בעבודות שונות והיה מאושר. הוא רצה מאוד לשרת בצה"ל שירות מלא, אך בשל גילו גויס בינואר 1992 לשירות חלקי של עולה חדש.

בשנת 1991 הגיעה לארץ והצטרפו אליו יאנה רעייתו, שהכיר באוניברסיטה בחרקוב, ובנה דניאל. בתחילת 1993 נולד בנם הבכור, שלמה לוי, והמשפחה עברה להתגורר בשילה שבשומרון. כעבור שנתיים לערך נולדה בתם, חנה.

אריאל אהב את החיים בשומרון, את האנשים והנוף. הוא עבד במערכת הביטחון בשילה, ומדי שנה עשה שירות מילואים ארוך בהגנה המרחבית, ביחידת בנימין. מפקדו, אל"ם גל, סיפר על שירותו: "מדברי מפקדיו וחבריו לחטיבה הצטייר אריאל כחייל ואדם שהיסודיות, נועם ההליכות והרצון לתרום ולהשקיע היו לו לסימן היכר ולדוגמה אישית. הנחישות והשקט בהם ביצע את תפקידו תרמו להצלחת יחידתו בביצוע משימותיה."

לאחר שנים מספר עברו לגור בירושלים. אריאל עבד כמתרגם, ואסף בעזרת היסטוריונים שונים חומר לאתר אינטרנט אודות תפקידים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שמילאו יהודים בצבאות של מדינות שונות. היה לו חלום, לתרגם לעברית ספרי היסטוריה צבאית, אך הוא לא הספיק לממש את חלומו.

ביום 31.10.2000 נקרא אריאל לשירות מילואים שבמהלכו, ביום ט' בחשון תשס"א (6.11.2000) נפל בעת מילוי תפקידו והוא בן שלושים- וחמש. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר אחריו אישה, בן, בת והורים.

